

PRZEKRÓJ

P O D A T K O W Y

KOMENTARZ EKSPERTÓW

WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW / INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Kwestia oceny zgodności art. 86 ust. 10b pkt 1 ustawy VAT z Dyrektywą 112 , wyrok TSUE z 11 lutego 2026 r., sygn. T-689/24	3
„Podatek od pustostanów” , wyrok WSA w Gliwicach z 28 stycznia 2026 r., sygn. I SA/GI 770/25	3

Kwestia oceny zgodności art. 86 ust. 10b pkt 1 ustawy VAT z Dyrektywą 112, wyrok TSUE z 11 lutego 2026 r., sygn. T-689/24

Artykuł 167, art. 168 lit. a i art. 178 lit. a dyrektywy Rady 2006/112/WE z 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, a także zasady neutralności podatku od wartości dodanej (VAT) i proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że: stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, z których wynika, że podatnik nie może skorzystać z prawa do odliczenia podatku naliczonego w deklaracji składanej za okres, w którym spełnił warunki materialne skorzystania z tego prawa, jeżeli w okresie tym nie otrzymał odpowiedniej faktury, pomimo że fakturę tę otrzymał jeszcze przed złożeniem tej deklaracji.

Komentowany wyrok należy uznać za przełomowy, jako że kwestionuje on zgodność z prawem unijnym polskich przepisów o momencie powstania prawa do odliczenia VAT naliczonego – tj. jednej z najistotniejszych w praktyce regulacji ustawy VAT. Sąd UE podważył obowiązującą zasadę, zgodnie z którą podatnik jest zobowiązany wstrzymać się z odliczeniem podatku do rozliczenia za okres, w którym otrzymał fakturę od kontrahenta. W ocenie Sądu podatnik może skorzystać z prawa do odliczenia już w deklaracji składanej za okres, w którym spełnił warunki materialne skorzystania z tego prawa, jeżeli fakturę tę otrzymał jeszcze przed upływem terminu do złożenia tej deklaracji.

Komentowany wyrok otwiera zatem nabywcom drogę do szybszego odliczenia i odzyskania VAT, gdy (i) faktura została wystawiona w miesiącu (bądź kwartale) dokonania sprzedaży (i powstania obowiązku podatkowego), ale nabywca otrzymał ją już w kolejnym okresie, niemniej przed terminem złożenia deklaracji za ww. miesiąc (kwartał), ale także (ii) fakturę wystawiono już w kolejnym miesiącu (bądź kwartale), po miesiącu (kwartale) sprzedaży (i powstania obowiązku podatkowego), ale przed terminem do złożenia deklaracji za ten miesiąc (kwartał) i przed tym terminem dotarła ona też do nabywcy.

Pozostaje zatem z uwagą śledzić praktykę organów podatkowych w powyższej kwestii. Można bowiem oczekiwać, że organy będą honorować komentowany wyrok i tym samym dopuszczają odliczenie VAT na zasadach wynikających z tego rozstrzygnięcia.

PIOTR STRYJEWSKI
DORADCA PODATKOWY, ADWOKAT

„Podatek od pustostanów”, wyrok WSA w Gliwicach z 28 stycznia 2026 r., sygn. I SA/GI 770/25

Sprawa dotyczy spółki z o.o. prowadzącej działalność w zakresie m. in. najmu lokali mieszkalnych. Dwa z posiadanych lokali zostały oddane w najem w trakcie roku podatkowego. Wcześniej były one niezajęte, a podatnik wskazywał, że w okresie poprzedzającym wynajęcie lokali dostosowywał je do zamieszkania.

Organy obu instancji stwierdziły, że w okresie przed rozpoczęciem najmu lokale nie realizowały niczych potrzeb mieszkaniowych i z tego względu należało uznać je za zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej i opodatkować wyższą stawką podatku od nieruchomości.

WSA w Gliwicach uchylił decyzję organu odwoławczego. W zakresie wątku dwóch lokali mieszkalnych wskazał, że SKO w Katowicach przedwcześnie stwierdziło, że w okresie poprzedzającym wynajęcie lokali mieszkańcom były one zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej. Sąd nakazał organowi odwoławczemu, aby w pierwszej kolejności ustalił sposób używania lokali przez podatnika przed ich wynajęciem. Sąd wskazał, że jeżeli dowody potwierdzą, że w spornym okresie podatnik przygotowywał lokale do najmu, zastosowanie powinna mieć niższa stawka PoN właściwa dla budynków mieszkalnych, które nie zostały zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej.

Na moment publikacji niniejszego wydania Przekroju Podatkowego nie stwierdzono prawomocności wyroku.

Komentowany wyrok dotyczy podejścia części organów podatkowych określonego w mediach jako tzw. „podatek od pustostanów” (tak np. Money.pl: <https://tinyurl.com/26xuwent> dostęp: 26.02.2026), polegającego na opodatkowaniu wysoką stawką podatku od nieruchomości lokali niesprzedanych przez deweloperów. Uzasadnieniem wskazywanym przez władze samorządowe było to, że lokale takie nie zaspokajały potrzeb mieszkaniowych.

Koncepcja wyższego podatku od „pustostanów” jest związana z Uchwałą 7 sędziów NSA z 21 października 2024 r. (sygn. III FPS 2/24). Uchwała ta jest generalnie korzystna dla podatników. NSA zastrzegł jednak, że lokal nabyty jedynie w celu spekulacji lub lokaty kapitału, podlega wyższej stawce podatku. Kreatywne organy podatkowe zaczęły uzasadniać treścią uchwały wyższe opodatkowanie lokali które aktualnie nie są wynajmowane lub dopiero oczekują na sprzedaż.

Komentowany wyrok WSA w Gliwicach należy w tym kontekście ocenić pozytywnie. W mojej opinii, aby zastosować wyższą stawkę w świetle poglądów wyrażonych w uchwale, należy wykazać, że lokal jest trwale wyłączony z funkcji mieszkalnej (np. jako lokal demonstracyjny) lub stanowi dla danego przedsiębiorcy jedynie przedmiot spekulacji.

Inaczej należy odnosić się do sytuacji, w której przerwa w zamieszkiwaniu lokalu wynika ze zwyczajnych przyczyn, takich jak np. remont lub poszukiwanie nowego najemcy. W takiej sytuacji mieszkalne przeznaczenie lokalu pozostaje niezmienione. Moim zdaniem, trudno uzasadnić wyższe opodatkowanie lokalu, który np. po zakończeniu poprzedniego najmu oczekuje na następnego najemcę. W szczególności należy mieć na uwadze pewien paradoks wynikający z podejścia organów: lokal niezamieszkiwany nie przynosi przychodów, a jednocześnie jest obciążony wielokrotnie wyższym podatkiem. Wydaje się to sprzeczne z założeniami opodatkowania budynków. Można do-

mniemywać założenie prawodawcy, że właściciel lokalu zajętego na działalność gospodarczą osiąga z niego korzyści, które pozwalają na pokrycie wyższych obciążeń podatkowych niż w przypadku typowej osoby, która korzysta z lokalu dla celów osobistych. Podejście organów podatkowych w sposób błędny odwraca ten schemat, opodatkowując wyżej podatnika w momencie, w którym nie osiąga on korzyści z najmu lokalu.

PIOTR NOWOSIELSKI
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia oceny czy fundacja rodzinna może korzystać ze zwolnienia z art. 6 ust. 1 pkt 25 ustawy CIT w odniesieniu do transakcji zbycia nieruchomości po okresie nie krótszym niż 10 lat od ich nabycia, wyrok NSA z 18 lutego 2026 r., sygn. II FSK 1010/25	7
Rozliczenie podatkowe odpłatnego oddania do korzystania ZCP przez finansującego korzystającemu w ramach umowy leasingu finansowego, wyrok NSA z 18 lutego 2026 r., sygn. II FSK 711/23	7
Kwestia stosowania art. 17 ust. 1 pkt 47 ustawy CIT do pomocy publicznej przyznanej na podstawie ustawy o zasadach realizacji programów wsparcia przedsiębiorców w związku z sytuacją na rynku energii w latach 2022-2024, wyrok NSA z 17 lutego 2026 r., sygn. II FSK 1007/25	7
Przepisy o cenach transferowych mają zastosowanie do podatników estońskiego CIT, wyrok NSA z 17 lutego 2026 r., sygn. II FSK 694/23	7
Kwestia prawa do odliczenia podatku naliczonego na podstawie aktu notarialnego w przypadku niewystawienia faktury przez sprzedawcę, wyrok NSA z 13 lutego 2026 r., sygn. I FSK 949/23	8
Kwestia obniżenia podatku należnego w przypadku wystawienia noty uznaniowej, dokumentującej rabat pośredni udzielany na rzecz nabywcy niebezpośredniego, wyrok NSA z 13 lutego 2026 r., sygn. I FSK 939/23	8
Zakres prawa do odliczenia VAT od wydatków agencji pracy tymczasowej na zakup badań lekarskich, usług transportu i zakwaterowania dokonywanych na rzecz pracowników, wyrok NSA z 11 lutego 2026 r., sygn. I FSK 969/23	8

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia opodatkowania VAT sprzedaży przez miasto rzeczy znalezionych , wyrok NSA z 11 lutego 2026 r., sygn. I FSK 670/23	9
Przesłanki wyłączenia wydatków na eventy związane z rocznicą powstania spółki z kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy CIT , wyrok NSA z 10 lutego 2026 r., sygn. II FSK 660/23	9
Ustalenie, kiedy powinna być zapłacona pierwsza zaliczka na podatek dochodowy od osób prawnych w związku z powstaniem zakładu podatkowego w Polsce z uwagi na upływ 12 miesięcy od dnia rozpoczęcia budowy , wyrok WSA w Gliwicach z 19 lutego 2026 r., sygn. I SA/GI 594/25	9
Kwestia oceny czy wniesienie wkładu do spółki w postaci kilku lokali użytkowych, będących przedmiotem najmu, stanowi zbycie ZCP , wyrok WSA w Poznaniu z 17 lutego 2026 r., sygn. I SA/Po 708/25	10

Kwestia oceny czy fundacja rodzinna może korzystać ze zwolnienia z art. 6 ust. 1 pkt 25 ustawy CIT w odniesieniu do transakcji zbycia nieruchomości po okresie nie krótszym niż 10 lat od ich nabycia, wyrok NSA z 18 lutego 2026 r., sygn. II FSK 1010/25

Planowane przez fundację rodzinną zbycie nieruchomości nie wcześniej niż po upływie 10 lat od jej nabycia, w sytuacji, gdy głównym celem posiadania tej nieruchomości jest czerpanie z niej dochodów pasywnych (dochody z najmu), nie stanowi działalności gospodarczej wyłączanej ze zwolnienia podatkowego. W takich okolicznościach fundacja korzysta ze zwolnienia podmiotowego na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 25 ustawy CIT.

Rozliczenie podatkowe odpłatnego oddania do korzystania ZCP przez finansującego korzystającemu w ramach umowy leasingu finansowego, wyrok NSA z 18 lutego 2026 r., sygn. II FSK 711/23

Przychylić należy się do stanowiska spółki, że skoro przedmiotem umowy leasingu finansowego będzie ZCP w rozumieniu art. 4a pkt 4 ustawy CIT, opłaty ustanowione w umowie w części odpowiadającej spłacie wartości początkowej środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych przyjętych do odpłatnego korzystania przez korzystającego na podstawie umowy, w wysokości w jakiej ta wartość początkowa zostanie ustalona w ewidencji prowadzonej przez korzystającego, w tym również opłaty ustanowione w umowie w części odpowiadającej spłacie powstałej w wyniku zawarcia umowy wartości firmy, tzw. goodwill (w wysokości odpowiadającej aktualnej wartości firmy według wyceny rzeczoznawcy dokonanej na dzień zawarcia umowy), nie będą stanowić przychodów podatkowych spółki.

Kwestia stosowania art. 17 ust. 1 pkt 47 ustawy CIT do pomocy publicznej przyznanej na podstawie ustawy o zasadach realizacji programów wsparcia przedsiębiorców w związku z sytuacją na rynku energii w latach 2022-2024, wyrok NSA z 17 lutego 2026 r., sygn. II FSK 1007/25

Skoro ustawodawca nie zawarł w ustawie CIT ani w Ordynacji Podatkowej stosowne-

go odesłania do innych gałęzi prawa dla odkodowania pojęcia „dotacja”, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 47 ustawy CIT, to nie należy posiłkować się w ramach wykładni systemowej zewnętrznej definicją „dotacji” zawartą w art. 126 ustawy o finansach publicznych oraz warunkami przewidzianymi wyraźnie dla takiej dotacji w kolejnych przepisach tej ustawy.

Przyznana spółce bezzwrotna pomoc publiczna na podstawie ustawy o zasadach realizacji programów wsparcia przedsiębiorców w związku z sytuacją na rynku energii w latach 2022-2024 oraz uchwały 1/2023 RM z 3 stycznia 2023 r. w sprawie przyjęcia programu rządowego pod nazwą „Pomoc dla sektorów energochłonnych związana z nagłymi wzrostami cen gazu ziemnego i energii elektrycznej w 2022 r.”, stanowi świadczenie publicznoprawne z budżetu państwa mające charakter dotacji, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 47 ustawy CIT, i tym samym jest zwolniona z podatku dochodowego od osób prawnych.

Przepisy o cenach transferowych mają zastosowanie do podatników estońskiego CIT, wyrok NSA z 17 lutego 2026 r., sygn. II FSK 694/23

Dla rozstrzygnięcia sporu czy do podatnika estońskiego CIT mają zastosowanie przepisy o cenach transferowych kluczowy jest przepis art. 28h ustawy CIT. Zgodnie z nim podatnik opodatkowany ryczałtem nie podlega opodatkowaniu na zasadach określonych w art. 19, art. 24b, art. 24ca i art. 24d ustawy CIT. Nie sposób na podstawie tak sformułowanego przepisu wyciągnąć wniosku, że do podatników opodatkowanych ryczałtem nie znajdują zastosowania również pozostałe przepisy ustawy CIT, w tym przepisy o cenach transferowych.

Z konstrukcji tego przepisu i jego literalnego brzmienia wyraźnie wynika, że ustawodawca wyłącza w stosunku do podatników estońskiego CIT tylko te konkretne przepisy. Nie można również z faktu, że w rozdz. 6b ustawy CIT w niektórych przepisach ustawodawca odsyła do przepisów o cenach transferowych wyprowadzić tezy, że tylko w tych przypadkach, kiedy następuje wyraźne odesłanie mogą mieć zastosowanie przepisy o cenach transferowych.

Kwestia prawa do odliczenia podatku naliczonego na podstawie aktu notarialnego w przypadku niewystawienia faktury przez sprzedawcę, wyrok NSA z 13 lutego 2026 r., sygn. I FSK 949/23

Z dorobku orzecznictwa zarówno krajowego, jak i TSUE, wynika, że nie tylko faktura może stanowić dokument, który uprawnia do dokonania odliczenia podatku naliczonego. W tych specyficznych okolicznościach sprawy, gdy zbywca nieruchomości odmówił wystawienia faktury spółka może dokonać odliczenia podatku naliczonego, posługując się danymi wynikającymi z aktu notarialnego. Z orzecznictwa TSUE wynika, że przy braku faktury, umowa może stanowić podstawę do odliczenia podatku naliczonego, jeżeli zawiera wszystkie informacje niezbędne do tego, żeby organ podatkowy państwa członkowskiego mógł ustalić, czy materialne przesłanki prawne do odliczenia podatku zostały spełnione.

Taka możliwość istnieje tylko w postępowaniu wymiarowym. W postępowaniu interpretacyjnym, gdzie organ nie ma możliwości tego badania, nie można tego zbadać. Natomiast jeżeli spółka twierdzi, tak jak w tej sprawie, że te materialne przesłanki zostały spełnione, a wątpliwości organu wywoływał tylko fakt, że ten podatek nie wynika z faktury, a z aktu notarialnego, na który spółka się powołuje, to w tej sytuacji to stanowisko organu jest nieprawidłowe.

Kwestia obniżenia podatku należnego w przypadku wystawienia noty uznaniowej, dokumentującej rabat pośredni udzielany na rzecz nabywcy niebezpośredniego, wyrok NSA z 13 lutego 2026 r., sygn. I FSK 939/23

Jeżeli cały towar, który był sprzedawany przez spółkę, byłby opodatkowany jednolitą stawką i premia byłaby w związku z tym udzielana niebezpośredniemu nabywcy, nie byłoby konieczności śledzenia tzw. łańcuchów dostaw, czyli przyporządkowania danej premii do danej partii towaru, która została sprzedana, dlatego, że byłoby to bez znaczenia z uwagi na to, że jest to jednolita stawka. A zatem obniżenie podstawy opodatkowania od określonej stawki powodowałoby automatycznie

obniżenie również podatku należnego na zasadzie proporcjonalności.

Natomiast w sytuacji, kiedy sprzedawane były towary opodatkowane różnymi stawkami i spółka nie wie, jak później kształtowała się sprzedaż pomiędzy dystrybutorem a hurtownikiem, hurtownikiem a sklepem, jak zmieniały się stawki opodatkowania, to rolą spółki jest wykazanie tego łańcucha dostaw po to, aby proporcjonalnie zmniejszając cenę, czyli zmniejszając podstawę opodatkowania, zmniejszyć jednocześnie podatek, który w rzeczywistości był należny. Jeżeli nie jest wiadome, jaki jest podatek należny, nie możemy go zmniejszyć, bazując na jakiejś informacji statystycznej, czy na bieżącej stawce opodatkowania.

Zakres prawa do odliczenia VAT od wydatków agencji pracy tymczasowej na zakup badań lekarskich, usług transportu i zakwaterowania dokonywanych na rzecz pracowników, wyrok NSA z 11 lutego 2026 r., sygn. I FSK 969/23

Zgodzić należy się z poglądem, że w sytuacji, w której podatnik ponosi tego typu wydatki, jak np. na zakwaterowanie czy usługi transportowe dla swoich pracowników, których udostępnia w ramach ich najmu, czy oddelegowuje do pracy na rzecz innych podmiotów - odliczenie podatku naliczonego przysługuje. Nadrzędnym celem tego nabycia usług transportowych, czy usług zakwaterowania i ich świadczenia na rzecz pracowników nie jest to, żeby zaspokoić ich potrzeby w tym zakresie, ale nabycie to podporządkowane jest zasadniczemu celowi w postaci świadczenia usług w zakresie najmu pracowniczego.

Z tego względu w sytuacji, w której określony wydatek związany jest z jednej strony z usługami podstawowymi, polegającymi na udostępnianiu, czy najmie pracowników, a przy okazji jakby z natury rzeczy spółka świadczy te usługi zakwaterowania, czy transportu na rzecz pracowników, jednak należy wziąć pod uwagę ten cel zasadniczy. Z uwagi na dostrzegany tutaj związek nabycia z działalnością opodatkowaną, nie można podatnika pozbawić prawa do odliczenia podatku naliczonego.

Mając na uwadze brzmienie art. 88 ust. 3a

pkt 2 ustawy VAT uznać należy, że spółce nie przysługuje odliczenie VAT wydatków związanych z nabyciem usług lekarskich z tytułu badań profilaktycznych czy innych w zakresie medycyny pracy. W takim przypadku odliczenie nie przysługuje, ponieważ mamy do czynienia z nabyciem usług zwolnionych od podatku.

Kwestia opodatkowania VAT sprzedaży przez miasto rzeczy znalezionych, wyrok NSA z 11 lutego 2026 r., sygn. I FSK 670/23

Przepis art. 13 ust. 1 Dyrektywy 112 należy rozumieć w ten sposób, że zasady nieopodatkowania danych podmiotów mogą być stosowane w sytuacji, kiedy są spełnione dwa łączne warunki: prowadzenie działalności przez podmiot publiczny oraz wykonywanie tej działalności w charakterze organu władzy publicznej. Niewątpliwie w analizowanej sprawie mamy do czynienia z organem władzy publicznej (miasto), natomiast czynności polegające na zbyciu rzeczy ruchomych nie są wykonywane w ramach władztwa administracyjnego, władztwa publicznego, ponieważ one są dokonywane na takich samych zasadach, jak każda inna sprzedaż. Z tego powodu należy uznać, że miastu można przypisać działanie w dwójakim charakterze, ale tylko przy pozyskiwaniu rzeczy znalezionych, natomiast nie przy ich sprzedaży, ponieważ ta odbywa się na zasadach zwykłej działalności gospodarczej.

Nie może mieć w tej sprawie decydującego znaczenia, w jaki sposób miasto weszło w posiadanie tych rzeczy, natomiast zasadnicze znaczenie ma to, czy ta sprzedaż odbywa się przez organ władzy publicznej. W okolicznościach, jakie zostały opisane we wniosku, miasto przy sprzedaży tych rzeczy nie działa jako organ władzy publicznej, działa tak jak każdy inny podmiot, a w związku z tym można mówić o działalności gospodarczej w rozumieniu art. 15 ust. 2 ustawy VAT.

Przesłanki wyłączenia wydatków na eventy związane z rocznicą powstania spółki z kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy CIT, wyrok NSA z 10 lutego 2026 r., sygn. II FSK 660/23

Oceniając czy wydatki na różnego rodzaju

eventy związane z rocznicą powstania spółki mogą zostać uznane za koszt uzyskania przychodów w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy CIT, należy ustalić kto tak naprawdę był adresatem takiej imprezy. Jeżeli adresatem takiej imprezy byli pracownicy spółki, to mamy do czynienia z kosztami uzyskania przychodów. Natomiast w przypadku, jeżeli te eventy były skierowane do szerokiej publiczności - to zgodnie z utrwalonym orzecnictwem jest to wydatek reprezentacyjny i w świetle art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy CIT nie można takich wydatków potraktować jako koszty uzyskania przychodów.

Ustalenie, kiedy powinna być zapłacona pierwsza zaliczka na podatek dochodowy od osób prawnych w związku z powstaniem zakładu podatkowego w Polsce z uwagi na upływ 12 miesięcy od dnia rozpoczęcia budowy, wyrok WSA w Gliwicach z 19 lutego 2026 r., sygn. I SA/GI 594/25

Po upływie 12 miesięcy od dnia rozpoczęcia prac budowlanych powstaje zakład w rozumieniu umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania i w tym momencie z mocy prawa powstaje jednocześnie obowiązek podatkowy i zobowiązanie podatkowe. Natomiast nie skutkuje to powstaniem obowiązku uiszczenia podatku z terminem wstecznym, a tym samym nie powoduje powstania zaległości podatkowej i obowiązku zapłaty odsetek.

Przyjęcie takiego stanowiska byłoby niezgodne przede wszystkim z konstrukcją ustawy CIT, która zakładając istnienie obowiązku podatkowego, zobowiązania podatkowego, zakłada również, że te wszystkie obowiązki dotyczące uiszczenia podatku, po stronie podatnika powstają co do zasady na przyszłość i nie mogą generować powstania obowiązku z mocą wsteczną. A zatem, pierwsza zaliczka powinna zostać zapłacona w ustawowym terminie płatności zaliczki za miesiąc, w którym upłynęło 12 miesięcy od dnia rozpoczęcia prac budowlanych i powinna ona obejmować podatek od dochodu uzyskanego w okresie od dnia rozpoczęcia tych prac.

Kwestia oceny czy wniesienie wkładu do spółki w postaci kilku lokali użytkowych, będących przedmiotem najmu, stanowi zbycie ZCP, wyrok WSA w Poznaniu z 17 lutego 2026 r., sygn. I SA/Po 708/25

Przy ocenie czy wniesienie wkładu do spółki w postaci kilku lokali użytkowych będących przedmiotem najmu będzie stanowiło zbycie ZCP, istotne jest orzecznictwo, w tym w szczególności orzeczenie TSUE z 16 stycznia 2023 r. w sprawie C-729/21, a także wydany w oparciu o nie wyrok WSA w Poznaniu z 7 września 2023 r. (sygn. I SA/Po 72/22). Jak wynika z orzeczenia TSUE możliwe jest wyodrębnienie z dotychczasowej działalności gospodarczej części tej działalności, która będzie spełniała kryteria wyodrębnienia finansowego, organizacyjnego i funkcjonalnego. Wówczas nie mamy do czynienia z dostawą nieruchomości, tylko z wniesieniem ZCP. Warunkiem sine qua non nie jest natomiast przeniesienie zobowiązań.

Nie ulega wątpliwości, że w tej sprawie spółka wstąpi w miejsce wynajmującego i w tym zakresie przejmie wszystkie zobowiązania jakie po stronie wynajmującego do tej pory ciążyły. Natomiast rozliczenie niektórych zobowiązań, np. z umów na dostawę mediów przed wniesieniem wkładu nie może dyskwalifikować tej czynności jako czynności wniesienia ZCP. Odnośnie do wyodrębnienia wnoszonej aportem części działalności aktualny pozostaje pogląd wyrażony m.in. przez NSA w wyroku z 3 lipca 2024 r. (sygn. I FSK 1449/20), w którym NSA jednoznacznie wypowiedział się, że „wydzielony w istniejącym przedsiębiorstwie zespół funkcjonalnie powiązanych składników materialnych i niematerialnych, przeznaczonych do realizacji określonych zadań gospodarczych, może być uznany za ZCP nawet jeśli nie nadano mu formy działu, wydziału czy temu podobnej formalnej jednostki”.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Jeżeli po wystawieniu faktury zaliczkowej spółka nie zwraca kwoty zaliczki, to zgodnie z art. 106j ust. 1 ustawy VAT nie ma możliwości wystawienia faktury korygującej do wpłaconej zaliczki , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 16 lutego 2026 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.953.2025.2.MG	13
W związku z przejęciem m.in. robotów oraz urządzeń i maszyn peryferyjnych w ramach dokonanego podziału przez wydzielenie nie jest możliwe zastosowanie przez spółkę przejmującą w odniesieniu do nich ulgi na robotyzację i dokonanie dodatkowego odliczenia kosztów na podstawie art. 38eb ust. 1 ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 16 lutego 2026 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.607.2025.1.ED	13
Ustalenie czy wynagrodzenie uzyskane przez spółkę z tytułu transferu projektów (exit fee) stanowi przychód pozastrefowy oraz czy koszty ponoszone przez spółkę w związku z przeniesieniem projektów poza teren SSE stanowią koszty uzyskania przychodów związane z przychodem pozastrefowym , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 lutego 2026 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.706.2025.2.JMS	14
Przesłanki utraty prawa do opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek w myśl art. 28l ust. 1 pkt 4 lit. d ustawy CIT w związku z planowanym podziałem , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 11 lutego 2026 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.796.2025.2.AN	15
Ustalenie czy korekty przeprowadzane przez spółkę po zakończeniu roku w efekcie weryfikacji cen transferowych (tzw. etap outcome testing) dotyczące wartości transakcji pomiędzy podmiotami powiązаныmi stanowią korekty cen transferowych w rozumieniu art. 11e ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 11 lutego 2026 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.659.2025.3.MF	16
Ustalenie czy płatność należna spółce za: utrzymanie ciągłości produkcji i dostaw, wdrożenie produkcji prototypowej lub zmiany w produkcji stanowi wynagrodzenie za odpłatne świadczenie przez spółkę usług. Moment powstania obowiązku podatkowego , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 5 lutego 2026 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.804.2025.2.MSO	16

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia obowiązku wystawiania faktur ustrukturyzowanych na żądanie kontrahentów. Obowiązek wystąpienia do organu podatkowego o nadanie numeru NIP. Sposób otrzymywania faktur , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 4 lutego 2026 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.845.2025.2.MG	16
Kwestia prawa do odliczenia VAT od wydatków na organizację wydarzeń o charakterze zamkniętym skierowanych do pracowników i ich rodzin oraz na organizację wydarzeń o charakterze otwartym skierowanych do lokalnych społeczności , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 31 stycznia 2026 r., sygn. 0112-KDIL1-1.4012.690.2025.2.AR	18
Skutki podatkowe w VAT zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej, która przewiduje obowiązek dokonania określonego transferu pieniężnego pomiędzy stronami - odpowiednio należnego kontrahentowi od spółki lub spółce od kontrahenta , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 30 stycznia 2026 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.884.2025.2.MŻ	19
Miejsce opodatkowania VAT usług związanych z prowadzeniem postępowań sądowych oraz usług związanych z administrowaniem umów gwarancyjnych i pogwarancyjnych , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 30 stycznia 2026 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.714.2025.2.AP	20
Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT z tytułu dostawy samochodu na rzecz dealera w celach ekspozycyjnych , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 29 stycznia 2026 r., sygn. 0114-KDIP4-2.4012.778.2025.2.AS	21
Skutki podatkowe na gruncie ustawy VAT przekazywania upominków kontrahentom i pracownikom spółki , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 23 stycznia 2026 r., sygn. 0112-KDIL3.4012.712.2025.3.AW	22

Jeżeli po wystawieniu faktury zaliczkowej spółka nie zwraca kwoty zaliczki, to zgodnie z art. 106j ust. 1 ustawy VAT nie ma możliwości wystawienia faktury korygującej do wpłaconej zaliczki, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 16 lutego 2026 r., sygn. 0111-KDIB-3-1.4012.953.2025.2.MG

Wystawiana przez spółkę na rzecz klienta faktura zaliczkowa dotyczy zakupu konkretnego towaru, spełniającego indywidualne wymagania zamawiającego/klienta, a towar finansowany przez firmę leasingową to ten sam towar, którego dotyczy zamówienie, na poczet którego klient dokonał wpłaty zaliczki udokumentowanej fakturą zaliczkową. Zatem przedmiot zamówienia w momencie wpłaty zaliczki przez klienta był szczegółowo określony i w tej sytuacji w odniesieniu do otrzymanej kwoty powstał obowiązek podatkowy, zgodnie z art. 19a ust. 8 ustawy VAT. Prawidłowo spółka dokumentuje fakturą otrzymanie od klienta zaliczki na poczet dostawy zgodnie z art. 106b ust. 1 pkt 4 ustawy VAT. Z wniosku nie wynika, aby klient odstąpił od zrealizowania transakcji, na poczet której uiścił zaliczkę. W rozpatrywanej sprawie, nie dochodzi do zwrotu klientowi wpłaconej zaliczki. Natomiast obowiązek korekty faktury zaliczkowej wywołałby dopiero faktyczny zwrot zaliczki klientowi. W opisanym przypadku nie występują przesłanki do wystawienia faktury korygującej wynikające z art. 106j ust. 1 ustawy VAT. Spółka wystawia fakturę korygującą do faktury zaliczkowej i nie zwraca klientowi jej wartości tylko rozlicza - kompensują z fakturą, która trafia do leasingodawcy.

Przepisy art. 106j ust. 1 ustawy VAT w sposób ścisły regulują przypadki, w których podatnik wystawia fakturę korygującą. Zatem, jeżeli po wystawieniu faktury zaliczkowej spółka nie zwraca klientowi kwoty zaliczki, to zgodnie z przepisami art. 106j ust. 1 ustawy VAT nie jest poprawnym wystawienie faktury korygującej do wpłaconej przez klienta zaliczki. W konsekwencji powyższego nieprawidłowe jest wystawienie przez spółkę faktury korygującej fakturę zaliczkową i wykazanie jej w ewidencji VAT i tym samym w JPK-VAT, i pomniejszenie podatku należnego o tę korektę.

W związku z przejściem m.in. robotów oraz urządzeń i maszyn peryferyjnych w ramach dokonanego podziału przez wydzielenie nie jest możliwe zastosowanie przez spółkę przejmującą w odniesieniu do nich ulgi na robotyzację i dokonanie dodatkowego odliczenia kosztów na podstawie art. 38eb ust. 1 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 16 lutego 2026 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.607.2025.1.ED

Z wniosku wynika, że zgodnie z art. 531 kodeksu spółek handlowych z dniem podziału spółka wstąpiła (jako spółka przejmująca) w prawa i obowiązki Y sp. z o.o. określone w planie podziału - w tym w szczególności w prawo własności przydzielonego spółce majątku, który Y sp. z o.o. zakupiła i wprowadziła do ewidencji środków trwałych. Majątek ten obejmuje m.in. poszczególne składniki linii produkcyjnych tworzących park maszynowy, w tym również składniki spełniające warunki wskazane w art. 38eb ustawy CIT, które w efekcie są kwalifikowane jako fabrycznie nowe (w momencie ich nabycia przez Y sp. z o.o.) roboty przemysłowe, o których mowa w art. 38eb ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy CIT, a które spełniają definicję zawartą w art. 38eb ust. 3 ustawy CIT. Ponadto, spółka dzielona (Y sp. z o.o.) nie korzystała z ulgi na robotyzację w odniesieniu do robotów oraz urządzeń i maszyn peryferyjnych. Biorąc powyższe pod uwagę nie sposób uznać, że roboty i inne maszyny oraz urządzenia, o których mowa we wniosku spełniają wszystkie warunki wskazane w art. 38eb ust. 2 ustawy CIT. Nie sposób bowiem uznać, że spółka dokonała nabycia fabrycznie nowych robotów oraz maszyn czy urządzeń. Z opisu sprawy wynika bowiem, że posiadane przez spółkę roboty oraz urządzenia i maszyny peryferyjne w momencie zakupu, tj. w momencie ich nabycia przez Y sp. z o.o. były fabrycznie nowe i przed nabyciem nie były w jakiegokolwiek formie używane. Zatem to Y sp. z o.o. (spółka dzielona) nabyła fabrycznie nowe maszyny/urządzenia, które uznała za środki trwałe, a nie spółka (spółka przejmująca).

Skoro doszło do podziału przez wydzielenie innej spółki z grupy - Y sp. z o.o., a podział ten został przeprowadzony na podstawie art. 529 § 1 pkt 4 k.s.h. to spółka jest następcą prawnym spółki dzielonej (Y sp. z o.o.),

która to spółka wprowadziła roboty/urządzenia i maszyny peryferyjne, o których mowa we wniosku do ewidencji środków trwałych. Jednak nie oznacza to, że roboty oraz maszyny i urządzenia, które były fabrycznie nowe dla spółki dzielonej, są także nowe dla innego podmiotu, tj. spółki, biorąc pod uwagę, że zostały one uznane za środki trwałe spółki dzielonej i były wykorzystywane w działalności tej spółki.

Biorąc pod uwagę powyższe nie sposób także uznać, że w opisanej we wniosku sytuacji dochodzi do nabycia prawa przysługującego poprzednikowi prawnemu (spółce dzielonej). Bowiernie z opisu sprawy wynika, że spółka dzielona (Y sp. z o.o.) nie korzystała z ulgi na robotyzację w odniesieniu do robotów oraz urządzeń i maszyn peryferyjnych. W drodze sukcesji podatkowej, spółka nie mogła zatem (jako spółka przejmująca) nabyć uprawnień, z których nie korzystała spółka dzielona. Zatem, nie można zgodzić się ze stanowiskiem, zgodnie z którym, w związku z dokonaniem podziałem przez wydzielenie, spółka jako następcą prawną Y Sp. z o.o. może skorzystać w stosunku do przejętych robotów oraz urządzeń i maszyn peryferyjnych z ulgi na robotyzację i dokonać dodatkowego odliczenia kosztów na podstawie art. 38eb ust. 1 ustawy CIT.

Ustalenie czy wynagrodzenie uzyskane przez spółkę z tytułu transferu projektów (exit fee) stanowi przychód pozastrefowy oraz czy koszty ponoszone przez spółkę w związku z przeniesieniem projektów poza teren SSE stanowią koszty uzyskania przychodów związane z przychodem pozastrefowym, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 lutego 2026 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.706.2025.2.JMS

Zwolnieniem podatkowym wskazanym w art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT objęty jest tylko dochód wygenerowany bezpośrednio z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie SSE, wymienionej wprost w zezwoleniu. Innymi słowami, wynagrodzenie exit fee otrzymane przez spółkę w związku z transferem projektów nie będzie stanowiło przychodu podlegającego zwolnieniu z opodatkowania zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT, gdyż nie jest to dochód wygenerowany bezpośrednio z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie SSE,

wymienionej wprost w zezwoleniu. Wynagrodzenie uzyskane przez spółkę z tytułu transferu projektów (exit fee) stanowi przychód pozastrefowy, podlegający opodatkowaniu na zasadach ogólnych podatkiem dochodowym od osób prawnych.

W związku z zakończeniem projektów na terenie SSE, spółka ponosi i będzie ponosić różne koszty, m.in.: a) koszty odpraw dla pracowników wypłacanych pracownikom na podstawie przepisów określonych w ustawie o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (koszty pracownicze); e) koszty związane ze sporami z pracownikami, takie jak koszty wypłaconych odszkodowań, ugód sądowych, zadośćuczynień oraz koszty obsługi prawnej sporów. Przedmiotem sporów są roszczenia wynikające z rozwiązania stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (restrukturyzacja). Obejmują one w szczególności odwołania od wypowiedzeń, roszczenia o dodatkowe odszkodowania lub zadośćuczynienia związane z procesem grupowych zwolnień, roszczenia dot. wysokości przyznanej odprawy oraz spory w zakresie rozliczenia godzin nadliczbowych.

Wskazane przez spółkę w lit. a koszty odpraw dla pracowników wypłacanych pracownikom na podstawie przepisów określonych w ustawie o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, będą stanowić dla spółki koszty uzyskania przychodów związane z przychodem pozastrefowym, zgodnie z art. 15 ust. 1 w zw. z art. 15 ust. 4g i 4h ustawy CIT. Tak samo pozastrefowe koszty uzyskania przychodów będą stanowiły rozliczenia dotyczące wysokości przyznanej odprawy oraz rozliczenia godzin nadliczbowych wskazane w lit. e.

Koszty ponoszone przez pracodawcę w celu rozwiązania umowy o pracę stanowią element prowadzonej działalności służącej osiągnięciu przychodów. Wydatki te powstały w ramach istniejącego stosunku pracy i mają związek z ponoszonymi przez spółkę kosztami pracy. Natomiast, pozostałe koszty wskazane w lit. e, tj. związane ze sporami z pracownikami, dotyczące odwołania od wypowiedzeń, roszczenia o dodatkowe odszkodowania lub zadośćuczynienia związane

z procesem grupowych zwolnień nie będą stanowiły kosztów uzyskania przychodów.

Odnosząc się do kosztów wskazanych w lit. b, tj.: kosztów związanych z zamknięciem linii produkcyjnych takich jak koszty techniczne i logistyczne związane z demontażem maszyn, linii produkcyjnych, urządzeń, wywozem i utylizacją odpadów przemysłowych, sprzętaniem zakładu, oczyszczeniem instalacji, zabezpieczeniem mienia do transportu lub magazynowania oraz koszty związane z utylizacją lub przekazaniem środków trwałych, rozbiórka instalacji trwale związanych z gruntem, koszty transportu i magazynowania sprzętu do dalszego użycia, straty wynikające z fizycznego zniszczenia majątku nieprzenoszalnego (koszty złomowania), stanowią koszty uzyskania przychodów związane z przychodem pozastrefowym, spełniają bowiem przesłanki warunkujące możliwości zaliczenia ich do kosztów uzyskania przychodów wskazane w art. 15 ust. 1 ustawy CIT.

Tak samo koszty wskazane w lit. c w zakresie kosztów: i) archiwizacji dokumentacji pracowniczej i technicznej po zamkniętych projektach, ii) opłat administracyjnych związanych z wyrejestrowaniem procesów lub dostosowaniem systemów IT (RODO) oraz koszty wskazane w lit. f w zakresie kosztów sprzętania zakładu i utylizacji odpadów przemysłowych powstałych przy likwidacji linii mogą stanowić koszty uzyskania przychodów, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy CIT związane z przychodem pozastrefowym.

Koszty stanowiące: i) opłaty za wcześniejsze rozwiązanie umowy najmu i leasingu (lit. c), ii) zobowiązania kontraktowe wynikające z wcześniejszego zamknięcia, takie jak kary umowne lub odszkodowania dla dostawców, wypłaty za przedterminowe zerwanie kontraktów (np. na dostawę, serwis), koszty mediacji lub ugód z kontrahentami (lit. d); iii) koszty mediacji i ugód z kontrahentami (np. kary za zerwanie kontraktów na dostawę mediów) (lit. f) - nie mogą stanowić kosztów uzyskania przychodu, bowiem nie sposób zgodzić się z twierdzeniem, że ww. koszty zostały poniesione w celu uzyskania przychodu. Nie istnieje związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy tymi kosztami poniesionymi przez spółkę a uzyskaniem przez nią przychodu.

Przesłanki utraty prawa do opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek w myśl art. 28l ust. 1 pkt 4 lit. d ustawy CIT w związku z planowanym podziałem, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 11 lutego 2026 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.796.2025.2.AN

Z treści art. 28l ust. 1 pkt 4 lit. d ustawy CIT wynika, że podatnik opodatkowany ryczałtem traci prawo do tego opodatkowania z końcem roku poprzedzającego rok podatkowy, w którym podatnik zostanie przejęty przez inny podmiot w drodze łączenia lub podziału podmiotów, w tym podziału przez wydzielenie, lub wniesienia wkładu niepieniężnego w postaci przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, chyba że podmiot przejmujący jest opodatkowany ryczałtem. W sytuacji, gdy podatnik zostanie przejęty przez inny podmiot, który nie jest opodatkowany ryczałtem – w drodze łączenia lub podziału podmiotów, w tym podziału przez wydzielenie, lub wniesienia wkładu niepieniężnego w postaci przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części – podatnik ten traci prawo do ryczałtu z końcem roku poprzedzającego rok podatkowy, w którym dokonano restrukturyzacji.

Natomiast w sytuacji, w której spółka przejmująca będzie opodatkowana ryczałtem od dochodów spółek to spółka dzielona będzie mogła być opodatkowana ryczałtem, co wynika z literalnego brzmienia art. 28l ust. 1 pkt 4 lit. d ustawy CIT. W przepisie tym dzięki zawarciu zwrotu „chyba że” prawodawca dopuścił możliwość kontynuacji opodatkowania w formie ryczałtu, pomimo że podatnik zostanie przejęty przez inny podmiot w drodze łączenia lub podziału podmiotów, w tym podziału przez wydzielenie albo podziału przez wyodrębnienie.

Możliwość opodatkowania w formie ryczałtu (kontynuowania opodatkowania w tej formie) ma miejsce wtedy, gdy zarówno podmiot przejmowany, jak i podmiot przejmujący jest opodatkowany ryczałtem. W sprawie mamy do czynienia z sytuacją objętą unormowaniem art. 28l ust. 1 pkt 4 lit. d ustawy CIT. Z opisu sprawy wynika bowiem, że na dzień zarejestrowania podziału spółka przejmująca będzie korzystać z opodatkowania ryczałtem od spółek. W związku z powyższym, nie znajdują zastosowania przesłanki do utraty prawa do opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek.

Ustalenie czy korekty przeprowadzone przez spółkę po zakończeniu roku w efekcie weryfikacji cen transferowych (tzw. etap outcome testing) dotyczące wartości transakcji pomiędzy podmiotami powiązаныmi stanowią korekty cen transferowych w rozumieniu art. 11e ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 11 lutego 2026 r., sygn. 0111-KDIB-1-1.4010.659.2025.3.MF

Możliwość dokonania przez spółkę korekty cen transferowych zależy od spełnienia przesłanek wynikających z art. 11e ustawy CIT. Stosownie bowiem do przepisów art. 12 ust. 3aa oraz art. 15 ust. 1ab ustawy CIT, w wyniku korekty cen transferowych zmniejszającej przychody, korekta ta powinna spełniać warunki określone w pkt 1-4 art. 11e ustawy CIT, zaś korekta zwiększająca przychody, powinna spełniać jedynie warunki z pkt 1 i 2 art. 11e ustawy CIT.

Natomiast, mając na uwadze korektę cen transferowych zmniejszającą koszty, korekta ta powinna spełniać warunki określone w pkt 1 i 2 art. 11e ustawy CIT, zaś korekta zwiększająca koszty, powinna spełniać warunki z pkt 1-4 art. 11e ustawy CIT. Biorąc powyższe pod uwagę, stwierdzić należy, że w opisanym zdarzeniu przysłym, korekty przeprowadzane przez spółkę po zakończeniu roku w efekcie weryfikacji cen transferowych (tzw. etap outcome testing), dotyczące wartości transakcji pomiędzy podmiotami powiązаныmi stanowią korektę cen transferowych w rozumieniu art. 11e ustawy CIT, bowiem spółka spełnia warunki wynikające z art. 11e ustawy CIT.

Ustalenie czy płatność należna spółce za: utrzymanie ciągłości produkcji i dostaw, wdrożenie produkcji prototypowej lub zmiany w produkcji stanowi wynagrodzenie za odpłatne świadczenie przez spółkę usług. Moment powstania obowiązku podatkowego, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 5 lutego 2026 r., sygn. 0111-KDIB-3-1.4012.804.2025.2.MSO

Otrzymane przez spółkę dodatkowe wynagrodzenia (płatności), mające utrzymać ciągłość produkcji i dostaw, wdrożyć produkcję prototypową lub zmianę w produkcji, dostosować gotowy produkt do potrzeb kontrahenta oraz utrzymać dla danego kon-

trahenta stałe ceny w uzgodnionym okresie współpracy, stanowią wynagrodzenie za odpłatne świadczenie przez spółkę usług na rzecz nabywcy, które podlega opodatkowaniu zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy VAT.

Płatność należna spółce za utrzymanie ciągłości produkcji i dostaw (świadczenie), płatność za wdrożenie produkcji prototypowej lub zmiany w produkcji, płatność za dostosowanie gotowych produktów do potrzeb kontrahenta oraz płatność należna spółce za utrzymanie dla danego kontrahenta stałych cen w uzgodnionym okresie współpracy stanowi wynagrodzenie za odrębne usługi świadczone przez spółkę na rzecz danego kontrahenta zobowiązanego do jej zapłaty, podlegające opodatkowaniu zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy VAT.

W przypadku, gdy usługi będą rozliczane z danym kontrahentem na moment, którym jest koniec ustalonego okresu rozliczeniowego (w ramach ustalonego okresu rozliczeniowego np. miesiąc kalendarzowy), to obowiązek podatkowy z tytułu tych świadczeń będzie powstawał z wpływem ustalonego okresu rozliczeniowego, na zasadzie art. 19a ust. 3 ustawy VAT. Natomiast w odniesieniu do stanu faktycznego, gdzie spółka wskazała, że rozliczenie odnosi się do momentu zrealizowania zlecenia/wykonanie modyfikacji - ustalanego w danym zamówieniu w tej sytuacji obowiązek podatkowy powstanie zgodnie z art. 19a ust. 1 ustawy VAT, z chwilą wykonania usługi, czyli zrealizowania zlecenia/wykonania modyfikacji. Zatem w zakresie świadczeń związanych z przyspieszeniem terminu realizacji zlecenia, odsunięciem w czasie realizacji zadania, niespełnieniem uzgodnionych celów sprzedażowych oraz utrzymaniu stałych cen obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19a ust. 3 ustawy VAT w ramach ustalonego okresu rozliczeniowego.

Kwestia obowiązku wystawiania faktur ustrukturyzowanych na żądanie kontrahentów. Obowiązek wystąpienia do organu podatkowego o nadanie numeru NIP. Sposób otrzymywania faktur, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 4 lutego 2026 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.845.2025.2.MG

Z treści art. 106ga ust. 1 ustawy VAT (obowiązującego od 1 lutego 2026 r.) wynika, że

podatnicy są obowiązani wystawiać faktury ustrukturyzowane przy użyciu KSeF. Jednocześnie w ust. 2 art. 106ga ustawy VAT wskazano na przypadki, których nie dotyczy obowiązek wystawienia faktur za pośrednictwem KSeF. Wśród tych przypadków nie została wymieniona sprzedaż dokonywana przez podatników korzystających ze zwolnienia podmiotowego na podstawie art. 113 ustawy VAT jako wyłączona z obowiązku wystawiania faktur ustrukturyzowanych.

Zatem obowiązek wystawiania od 1 lutego 2026 r. faktur ustrukturyzowanych dotyczy nie tylko podatników VAT czynnych, ale również podatników zwolnionych podmiotowo z podatku VAT. Z tym, że konieczne jest w przypadku tych podatników uwzględnienie regulacji zawartych w przepisach epizodycznych dotyczących faktur, tj. art. 145l oraz art. 145m ustawy VAT. Przepisy te przewidują bowiem w okresie przejściowym możliwość wystawiania faktur elektronicznych lub faktur w postaci papierowej przez niektórych podatników. W tym okresie podatnicy, do których odwołuje się art. 145l i art. 145m ustawy VAT, nie są zobowiązani do wystawiania faktur ustrukturyzowanych.

W przepisie art. 145l ustawy VAT jest mowa o podatnikach, u których łączna wartość sprzedaży wraz z kwotą podatku nie przekroczyła w 2024 r. kwoty 200 mln zł (podatnicy ci mogą nie wystawiać faktur ustrukturyzowanych w okresie od 1 lutego do 31 marca 2026 r.). Natomiast w art. 145m ust. 1 ustawy VAT ustawodawca daje możliwość wystawiania faktur elektronicznych lub papierowych, a tym samym nie nakłada obowiązku wystawiania faktur ustrukturyzowanych, pod warunkiem że u podatników obowiązanych do wystawiania faktur przy użyciu KSeF łączna wartość sprzedaży wraz z kwotą podatku udokumentowana tymi fakturami wystawionymi w danym miesiącu jest mniejsza lub równa 10.000 zł. Tacy podatnicy będą mogli wystawiać faktury elektroniczne lub w postaci papierowej w okresie od 1 kwietnia do 31 grudnia 2026 r.

Obliczając natomiast wartość sprzedaży w danym miesiącu dla progu 10.000 zł należy zsumować wszystkie kwoty brutto z faktur, które podatnik byłby zobowiązany wystawić w KSeF. Do wartości sprzedaży w ramach przewidzianego progu 10.000 zł nie są więc wliczane wartości sprzedaży z:

- faktur wystawianych na rzecz osób fizycz-

- nym nieprowadzących działalności gospodarczej, ii) faktur wymienionych w art. 145n ust. 1 ustawy VAT, tj. z faktur z kas rejestrujących oraz paragonów fiskalnych uznawanych za faktury, iii) faktur w przypadkach określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 106s ustawy VAT, np. z biletów kolejowych.

Zatem do limitu 10.000 zł, określonego w art. 145m ust. 1 ustawy VAT, wlicza się wyłącznie wartość tych faktur, w stosunku do których podatnik jest zobowiązany do ich wystawienia w KSeF. A zatem, wnioskodawca nie będzie zobowiązany do przystąpienia do KSeF, tj. nie będzie miał obowiązku wystawiania faktur ustrukturyzowanych na żądanie swoich kontrahentów, od 1 lutego 2026 r. Natomiast będzie miał obowiązek wystawiania ww. faktur przy użyciu System Krajowego e-Faktur od 1 kwietnia 2026 r., jeżeli łączna wartość sprzedaży wynikająca z faktur wystawionych na rzecz podmiotów prowadzących działalność gospodarczą (którym wynajmuje lokal użytkowy) w danym miesiącu przekroczy kwotę 10.000 zł.

Posiadanie NIP jest niezbędne do wystawiania faktur w KSeF. Dotyczy to również podatników, którzy wykonują np. najem prywatny i w związku z żądaniem wystawienia faktury na rzecz innego podatnika będą zobowiązani do wystawienia tej faktury w KSeF. Zatem faktury, co do których podatnik zwolniony z VAT ma obowiązek ich wystawienia w KSeF, powinny zawierać numer NIP ich wystawcy. Jeżeli wnioskodawca będzie zobligowany do wystawienia na rzecz najemcy lokalu użytkowego faktury ustrukturyzowanej w KSeF, której obligatoryjnym elementem jest m.in. numer NIP sprzedawcy, to skoro wnioskodawca nie posiada numeru NIP, będzie zobowiązany do wystąpienia do organu podatkowego o nadanie numeru NIP.

Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do wystawiania faktur ustrukturyzowanych od 1 lutego 2026 r. (ze względu na limit sprzedaży, o którym mowa w art. 145l ustawy VAT), a więc nie będzie zobowiązany do posiadania od 1 lutego 2026 r. identyfikatora podatkowego w postaci numeru NIP. Zatem będzie nabywcą, o którym mowa w art. 106gb ust. 4 pkt 5 ustawy VAT. Faktury ustrukturyzowane będą więc do czasu, kiedy nie będzie on zobowiązany do posługiwania się numerem NIP, przekazywane

w sposób uzgodniony z wnioskodawcą, np. w formie elektronicznej w postaci PDF lub w formie papierowej - przy założeniu, że spółdzielnia będzie wystawiała od 1 lutego 2026 r. faktury ustrukturyzowane. Natomiast jeżeli spółdzielnia będzie wystawiała faktury ustrukturyzowane dopiero od 1 kwietnia 2026 r. i również wnioskodawca będzie objęty systemem KSeF od 1 kwietnia 2026 r., to wówczas taka faktura ustrukturyzowana będzie odbierana przez wnioskodawcę za pośrednictwem KSeF (w okresie od 1 kwietnia 2026 r.).

Kwestia prawa do odliczenia VAT od wydatków na organizację wydarzeń o charakterze zamkniętym skierowanych do pracowników i ich rodzin oraz na organizację wydarzeń o charakterze otwartym skierowanych do lokalnych społeczności, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 31 stycznia 2026 r., sygn. 0112-KDIL1-1.4012.690.2025.2.AR

Na podstawie przepisów art. 86 ust. 1 i ust. 2 ustawy VAT, przysługuje spółce/będzie przysługiwać (czynnemu podatnikowi VAT) prawo do odliczenia podatku naliczonego wykazanego w fakturach wystawionych przez usługodawców w związku z poniesionymi wydatkami dotyczącymi wydarzeń o charakterze zamkniętym, w których udział brali/będą brali pracownicy spółki oraz ich rodziny. W odniesieniu do wymienionych grup uczestników wydarzeń o charakterze zamkniętym zaprezentowany opis sprawy wskazuje bowiem, że został wykazany racjonalny związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy poniesionymi wydatkami, a prowadzoną przez spółkę działalnością gospodarczą przez wpływ na ogólne funkcjonowanie przedsiębiorstwa jako całości. Organizacja wydarzeń skierowanych do pracowników i ich rodzin ma na celu zwiększenie identyfikacji pracowników ze spółką, budowanie ich zaangażowania i wzmacnianie motywacji do pracy.

Uczestnictwo w ww. wydarzeniach sprzyja poprawie atmosfery w miejscu pracy, ułatwia budowanie relacji i więzi interpersonalnych, a także poprawia komunikację pomiędzy pracownikami. Czynniki te przekładają się na wyższą wydajność pracy, sprawniejszą funkcjonowanie zespołów i skuteczniejszą realizację zadań produkcyjnych. W konsekwencji wpływają one na możliwość

bieżącego wykonywania czynności opodatkowanych VAT oraz na zdolność spółki do realizacji planów produkcyjnych i handlowych. Podczas ww. wydarzeń pracownicy mają możliwość bezpośredniej integracji, wymiany doświadczeń i budowania relacji, które w codziennej pracy przekładają się na lepsze funkcjonowanie zespołów i usprawnienie procesów produkcyjnych oraz logistycznych. Udział rodzin pracowników - praktyka powszechna w wielu przedsiębiorstwach - umożliwi pracownikom bardziej komfortowy udział w wydarzeniach.

Tym samym wzmacnia on pozytywne postrzeganie miejsca pracy i sprzyja stabilizacji zatrudnienia, co przekłada się na efektywność pracy oraz możliwość realizacji dostaw. Wszystkie te elementy pozostają w obiektywnym, gospodarczym związku z czynnościami opodatkowanymi VAT. W związku z tym, ponoszone przez spółkę wydatki dotyczące organizacji ww. wydarzeń należy uznać za wydatki związane z prowadzoną działalnością opodatkowaną VAT. Prawo do odliczenia podatku VAT przysługuje spółce również w odniesieniu do nabytych w ramach organizacji wydarzeń dla pracowników i ich rodzin usług cateringowych, gdyż charakter tych świadczeń jest odmienny od usług gastronomicznych, dlatego też w stosunku do nabywanych odrębnie usług cateringowych art. 88 ust. 1 pkt 4 ustawy VAT nie znajdzie zastosowania.

Wbrew twierdzeniu spółki, zorganizowanie ogólnodostępnego wydarzenia dla społeczności lokalnej o charakterze otwartym, nie przekłada się na zwiększenie sprzedaży opodatkowanej w sposób pośredni. Trudno bowiem zaakceptować istnienie chociaż pośredniego związku dokonanych w ramach tego działania zakupów ze zwiększeniem sprzedaży opodatkowanej spółki. Organizowane przez spółkę działanie stanowi niewątpliwie pozytywny element prowadzonej polityki wkładu w lokalne społeczeństwo, ale powiązanie go z czynnościami opodatkowanymi spółki jest zbyt daleko idące i nie dające się zrationalizować.

Wydatki te, chociaż niewątpliwie pozytywnie wpływają na lokalną społeczność (celem imprezy w głównej mierze jest stabilizacja zatrudnienia oraz integracja załogi, jak również potrzeba budowania partnerskich relacji z lokalnymi społecznościami/planta-

torami, budowanie wizerunku stabilnego przedsiębiorcy dbającego o pracowników i lokalne społeczności oraz propagowanie wiedzy o prowadzonej działalności spółki i jej produktach), nie wykazują ani bezpośredniego, ani pośredniego związku z działalnością opodatkowaną spółki.

W przypadku organizacji wydarzeń wśród lokalnej społeczności dla wymienionych we wniosku osób, korzyść jaką osiągnęli/będą osiągać biorące w nich udział lokalne społeczności, w tym również m.in.: plantatorzy (...), kontrahenci czy współpracownicy, przewyższa korzyści spółki, która miała by wpłynąć na generowanie i zwiększenie sprzedaży opodatkowanej podatkiem VAT z prowadzonej działalności gospodarczej. Zatem pomiędzy realizacją przedmiotowego działania – organizacją wydarzenia dla lokalnej społeczności, a zwiększeniem sprzedaży opodatkowanej brak jest racjonalnego związku przyczynowo-skutkowego.

Nie sposób z faktu rozpowszechnienia przedmiotu działalności spółki wśród społeczności lokalnej wyprowadzić wniosku o wdrożenie sprzedaży opodatkowanej dla spółki. W konsekwencji, spółce nie przysługuje/nie będzie przysługiwać prawo do odliczenia podatku naliczonego od nabytych usług w związku z organizacją wydarzeń o charakterze otwartym (ogólnodostępnym) dla lokalnej społeczności, na podstawie art. 86 ust. 1 ustawy VAT.

Skutki podatkowe w VAT zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej, która przewiduje obowiązek dokonania określonego transferu pieniężnego pomiędzy stronami - odpowiednio należnego kontrahentowi od spółki lub spółce od kontrahenta, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 30 stycznia 2026 r., sygn. 0114-KDIP-1-1.4012.884.2025.2.MŻ

Ze stanu faktycznego wynika, że istotą umowy jest zobowiązanie kontrahenta do sprzedaży energii elektrycznej w ilości pokrywającej całkowite zapotrzebowanie spółki oraz podmiotów powiązanych, a także do przeniesienia własności tej energii w ustalonych punktach odbioru. Jednocześnie spółka zobowiązana jest do zakupu energii elektrycznej w określonej ilości oraz na warunkach wskazanych w umowie. W określonych

w umowie interwałach rozliczeniowych może dojść zarówno do sytuacji, w której spółka nie dokona odbioru „zakładanego odbieranego wolumenu” energii elektrycznej, jak i do sytuacji, w której kontrahent nie wytworzy „zakładanego wytwarzanego wolumenu”.

W obu przypadkach umowa przewiduje obowiązek dokonania określonego transferu pieniężnego pomiędzy stronami - odpowiednio należnego kontrahentowi od spółki lub spółce od kontrahenta. Wysokość transferu pieniężnego ustalana jest w oparciu o mechanizm kalkulacyjny oparty na parametrach rynkowych. Jednocześnie umowa przewiduje, że w przypadku, gdy którakolwiek z tych różnic przyjmie wartość ujemną, obowiązek zapłaty transferu pieniężnego nie powstaje ani wobec kontrahenta, ani wobec spółki. Transfery pieniężne przewidziane w umowie nie mają charakteru odszkodowawczego ani sankcyjnego, lecz stanowią element realizacji umowy. Ich zapłata nie jest uzależniona od wystąpienia szkody ani od niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, lecz od wystąpienia określonych okoliczności w związku z realizacją umowy, w szczególności związanych z nieodebraniem lub niewytworzeniem zakładanego wolumenu energii.

Mechanizm dokonywania rozliczeń między stronami oraz sposób wyliczenia wysokości transferów określono w umowie. A zatem sposób zachowania stron w przypadku ziszczenia się określonych przesłanek i wysokość płatności z tego tytułu wynika z umowy, a nie z przepisów k.c. W obu przypadkach mamy do czynienia z relacją ekwiwalentną, w ramach której jedna ze stron wykonuje świadczenie (usługę) w zamian za wynagrodzenie należne od drugiej strony. Świadczenie to jest realizowane w określonych uwarunkowaniach umownych, w szczególności przy akceptacji przez jedną ze stron możliwości nieodebrania lub niewytworzenia „zakładanego wolumenu” energii elektrycznej.

Obowiązek zapłaty transferów pieniężnych pozostaje w związku z uzgodnionym w umowie spełnieniem świadczenia (pozostaniem w gotowości do jego spełnienia) w postaci wytworzenia odpowiedniej ilości energii elektrycznej przez jedną ze stron lub w postaci odebrania określonego wolumenu

nu energii przez drugą ze stron. W każdej z analizowanych sytuacji istnieje bezpośredni beneficjent świadczenia, którym jest strona dokonująca transferu pieniężnego (spółka lub kontrahent). Tak ukształtowana relacja zobowiązaniowa stanowi na gruncie przepisów ustawy VAT odpłatne świadczenie usług. W konsekwencji, transfer pieniężny należny kontrahentowi od spółki, jak i transfer pieniężny należny spółce od kontrahenta, stanowi/będzie stanowić wynagrodzenie za odpłatne świadczenie usług w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy VAT i podlega/będzie podlegać opodatkowaniu VAT na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy VAT. Spółka jest/będzie zobowiązana do wystawienia faktury dokumentującej otrzymanie transferu pieniężnego od kontrahenta.

Jednocześnie, mając na uwadze, że nabywane przez spółkę od kontrahenta usługi, podlegają/będą podlegać opodatkowaniu VAT, to czynność ta powinna zostać udokumentowana przez kontrahenta fakturą VAT. W związku z powyższym, po otrzymaniu przez spółkę od kontrahenta faktury dokumentującej czynności podlegające opodatkowaniu VAT, niekorzystające ze zwolnienia z opodatkowania VAT, w sytuacji wykorzystywania nabytej usługi do czynności opodatkowanych VAT, to zgodnie z art. 86 ust. 1 ustawy VAT przysługuje/będzie przysługiwało spółce prawo do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktury wystawionej przez kontrahenta. Prawo to przysługuje/będzie przysługiwało pod warunkiem niezastnienia przesłanek negatywnych wskazanych w art. 88 ustawy VAT.

Miejsce opodatkowania VAT usług związanych z prowadzeniem postępowań sądowych oraz usług związanych z administrowaniem umów gwarancyjnych i pogwarancyjnych, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 30 stycznia 2026 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.714.2025.2.AP

Pierwsza z umów, dotycząca usług związanych z prowadzeniem postępowań sądowych związanych z dochodzeniem roszczeń związanych z opóźnieniem realizacji umowy na budowę fragmentu autostrady, swoim zakresem obejmuje sporządzanie pozwów oraz pism procesowych we współpracy z kancelariami prawnymi; analizę dokumentów, dowodów, wyszukiwanie materiału do-

wodowego; formułowanie strategii procesowej; udział w rozprawach, posiedzeniach, negocjacjach ugodowych i prowadzenie korespondencji z sądami, Prokuratorią Generalną, zamawiającym.

Tym samym, choć świadczone przez spółkę usługi w pewnym sensie związane są z nieruchomością położoną w Polsce (fragmentem autostrady), to celem przeprowadzenia postępowania sądowego jest uzyskanie zadośćuczynienia z powodu zakłócenia procesu inwestycyjnego, które skutkowało opóźnieniem w realizacji umowy, a nie zmiana prawnego lub fizycznego stanu danej nieruchomości. Usługi te nie są też związane z przeniesieniem tytułu do nieruchomości. W takim sensie nieruchomość nie jest i nie będzie elementem centralnym świadczonej usługi, nie można więc kwalifikować przedmiotowego świadczenia jako usługi związanej z nieruchomością.

Oznacza to, że w przypadku usług świadczonych w ramach umowy „o świadczenie usług w związku z przygotowaniem i prowadzeniem przez C. bieżących powództw przed polskimi sądami” nie ma zastosowania art. 28e ustawy VAT. Tym samym świadczone przez spółkę usługi związane z prowadzeniem postępowań sądowych należy opodatkować na zasadach ogólnych, zgodnie z art. 28b ustawy VAT, tj. w miejscu siedziby kontrahenta. Skoro kontrahent nie posiada siedziby ani stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium Polski, to tym samym opisana usługa nie będzie opodatkowana na terytorium kraju.

Druga umowa dotyczy wykonania organizacyjnych i prawnych czynności administracyjnych związanych z administrowaniem umów gwarancyjnych i pogwarancyjnych, związanych z umową na realizację kontraktu na autostradę. Należy zauważyć, że w zakresie wykonywanych przez spółkę w ramach tej umowy czynności wchodzi m.in.: udział w spotkaniach gwarancyjnych i pogwarancyjnych, prowadzenie pełnej korespondencji z zamawiającym, koordynacja robót naprawczych wykonywanych przez podwykonawców, organizacja wykonawstwa zastępczego, obsługa roszczeń wobec zamawiającego oraz podwykonawców, udział w sporach sądowych oraz przygotowywanie dowodów, projektów pism, analiza dokumentacji.

Choć spółka wskazała we wniosku, że umowa ta nie obejmuje prac budowlanych oraz nie skutkuje zmianą prawnego lub fizycznego stanu nieruchomości, to należy jednak zauważyć, że zlecone spółce czynności gwarancyjne i pogwarancyjne są ściśle związane z samą umową dotyczącą budowy autostrady (której spółka nie jest stroną). Umowa gwarancyjna z definicji bowiem ma na celu zabezpieczenie prawidłowego wykonania umowy „pierwotnej”, tj. w tym wypadku umowy na budowę autostrady. Umowa gwarancyjna i pogwarancyjna nie miałyby racji bytu bez pierwotnej umowy, dotyczącej wykonania usług budowlanych na terytorium kraju, tym samym choć spółka sama nie wykonuje usług budowlanych, ani nie jest stroną umowy na realizację robót budowlanych, to w kontekście określenia miejsca opodatkowania świadczonych usług na obie te umowy (umowa na budowę oraz umowa gwarancyjna i pogwarancyjna) należy patrzeć jako na części całości.

Ponadto, do zakresu obowiązków spółki w ramach umowy dotyczącej wykonania organizacyjnych i prawnych czynności administracyjnych należy także koordynacja robót naprawczych wykonywanych przez podwykonawców oraz organizacja wykonawstwa zastępczego. Z powyższego wynika, że spółka koordynuje wykonanie prac naprawczych na inwestycji przeprowadzanej przez kontrahenta. Druga z zawartych przez spółkę umów obejmuje więc także usługi, o których mowa w art. 31a ust. 2 lit. k rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011 z 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do Dyrektywy 112.

Tym samym usługi świadczone przez spółkę w ramach umowy dotyczącej wykonania organizacyjnych i prawnych czynności administracyjnych związanych z prowadzeniem budowy autostrady są związane z nieruchomością położoną na terytorium kraju i choć nie mają na celu zmiany fizycznego czy prawnego stanu nieruchomości, to jednak nieruchomość ta jest elementem centralnym oraz niezbędnym z punktu widzenia świadczonych usług. Tym samym do usług świadczonych w ramach tej umowy będzie miał zastosowanie art. 28e ustawy VAT, tj. usługi te będą opodatkowane w miejscu położenia nieruchomości, a więc w przypadku spółki na terytorium Polski.

Moment powstania obowiązku podatkowego w VAT z tytułu dostawy samochodu na rzecz dealera w celach ekspozycyjnych, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 29 stycznia 2026 r., sygn. 0114-KDIP4-2.4012.778.2025.2.AS

W momencie wydania pojazdu dealerowi w celach ekspozycyjnych pojazd nie będzie stawiany do dyspozycji dealera w sposób umożliwiający rozporządzanie nim jak właściciel. Udostępnienie pojazdu dealerowi w celu ekspozycji nie przenosi prawa do rozporządzania pojazdem jak właściciel, sprwadza się do przekazania pojazdu wyłącznie w celu jego ekspozycji, bez możliwości wykorzystania go przez dealera w żadnym innym celu oraz bez możliwości pobierania pożytków. Bez zgody spółki nie jest możliwa również zmiana miejsca udostępnienia pojazdu do celów jego ekspozycji.

Nie można więc uznać, że w czasie udostępnienia samochodu do celów ekspozycyjnych będzie dochodziło do przeniesienia prawa do rozporządzania pojazdem jak właściciel na dealera. Zatem czynność wydania pojazdów na cele ekspozycyjne nie będzie stanowiła dostawy towarów w rozumieniu art. 7 ust. 1, art. 7 ust. 1 pkt 2 w zw. art. 7 ust. 9 ustawy VAT, lecz świadczenie usług, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy VAT. Do przeniesienia władztwa ekonomicznego nad pojazdem - rozumianego jako przekazanie dealerowi faktycznej kontroli nad pojazdem oraz możliwości podejmowania decyzji (typowych dla właściciela), w zakresie wykorzystania samochodu ciężarowego i decydowania o jego dalszym losie, dojdzie dopiero w momencie dokonania zgłoszenia o gotowości zakupu samochodu ciężarowego za pośrednictwem platformy „(...)”, bądź też w przypadku braku zgłoszenia i wydłużeniu okresu ekspozycji o 180 dni - z dniem upływu tego terminu, stanowiącego w sposób dorozumiany, ostateczny możliwy termin realizacji zakupu samochodu ciężarowego.

W konsekwencji, stosownie do art. 19a ust. 1 ustawy VAT, momentem powstania obowiązku podatkowego z tytułu dostawy samochodu ciężarowego na rzecz dealera, będzie dzień zgłoszenia przez dealera gotowości zakupu samochodu za pośrednictwem platformy „(...)”, bądź też w przypadku braku zgłoszenia i wydłużeniu okresu ekspozycji o 180 dni - z dniem upływu tego

terminu, stanowiącego w sposób dorozumiany, ostateczny możliwy termin realizacji zakupu samochodu ciężarowego, ponieważ wówczas samochód zostaje postawiony do dyspozycji dealera i zostaje przeniesione na dealera prawo do rozporządzania samochodem jak właściciel. Przy czym, gdy przed dokonaniem dostawy towaru (rozumianej jak wyżej), zostanie uiszczona całość lub część należnej zapłaty, wówczas zgodnie z art. 19a ust. 8 ustawy VAT, obowiązek podatkowy powstanie z chwilą zapłaty w odniesieniu do otrzymanej kwoty.

Spółka jako sprzedawca pojazdów angażuje własne środki finansowe celem udzielenia dealerowi finansowania na pokrycie płatności zakupu pojazdów, ale również odroczenia tego zakupu pojazdów przez dealera i w związku z tym odroczenia płatności w czasie. Oznacza to, że w pewien sposób spółka kredytyje dealera. W zamian za powyższą usługę spółka pobiera wynagrodzenie w postaci opłaty administracyjnej. Wysokość opłaty administracyjnej jest uzależniona m.in. od liczby dni z okresu, w którym świadczona była usługa udostępnienia samochodu, od ceny samochodu brutto w walucie bazowej, za którą spółka nabyła samochód oraz od kosztu kapitału.

Natomiast koszt kapitału określa Podstawowa Stopa Procentowa (PSP), która jest stopą zmienną i stanowi sumę stawki bazowej WIBOR3M/EURIBOR3M obowiązujących w dniu zawarcia porozumienia, powiększonych o marżę. Liczba dni udostępnienia samochodu w ramach ekspozycji stanowi zasadniczy element cenotwórczy, a zatem opłata administracyjna stanowi wynagrodzenie, za okres udostępnienia pojazdu, w którym spółka umożliwia odroczenie zakupu pojazdu przez dealera.

W związku z tym, wykonywane przez spółkę czynności na rzecz dealerów, opisane jako udostępnienie/przechowywanie pojazdów w zamian za opłatę administracyjną, będzie stanowiło formę finansowania dealerów przez spółkę i będzie nosiło cechy usługi udzielenia kredytu czy pożyczki, a więc wynagrodzenie z tytułu udostępnienia/przechowywania pojazdów należy uznać za należność z tytułu świadczonej usługi finansowej. Tym samym nie można zgodzić się ze stanowiskiem, że opłatę administracyjną ponoszona w ramach usługi udostęp-

niania/przechowywania samochodu ciężarowego w celach ekspozycyjnych należy kwalifikować jako wynagrodzenie za usługę najmu.

Skutki podatkowe na gruncie ustawy VAT przekazywania upominków kontrahentom i pracownikom spółki, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 23 stycznia 2026 r., sygn. 0112-KDIL3.4012.712.2025.3.AW

Nabyte przez spółkę towary, które następnie spółka przekazuje kontrahentom wykorzystywane są wyłącznie do wykonywania czynności opodatkowanych. Przekazanie, wskazanych we wniosku towarów, następuje wyłącznie na cele związane z opodatkowaną działalnością gospodarczą. Zakupione upominki mają wpływ na reklamę i promocję działalności gospodarczej spółki oraz zacieśniają relacje biznesowe. Zatem, przekazanie upominków kontrahentom związane jest pośrednio, z czynnościami opodatkowanymi, w sposób wystarczający do uznania, że przysługuje/będzie przysługiwało spółce (zarejestrowanemu, czynnemu podatnikowi VAT) prawo do odliczenia VAT w związku z wydatkami poniesionymi na ww. upominki. W konsekwencji, spółce przysługuje/będzie przysługiwało prawo do odliczenia VAT naliczonego z faktur dokumentujących zakup upominków przekazywanych następnie kontrahentom.

Nieodpłatne przekazanie towarów, których jednostkowa cena nabycia (bez podatku) – określone w momencie przekazywania – nie przekracza 20 zł, nie stanowi dostawy towarów i nie podlega opodatkowaniu VAT. Wynika to z faktu, że upominki przekazywane kontrahentom w postaci: smyczy do kluczy, długopisów oraz czapek z daszkiem, stanowią towary, o których mowa w art. 7 ust. 4 pkt 2 ustawy VAT, a ich przekazanie następuje na cele związane z działalnością gospodarczą.

Skoro zatem w ramach i dla celów prowadzonej działalności gospodarczej spółka przekazuje upominki kontrahentom, których jednostkowa cena nabycia nie przekracza 20 zł, to ich nieodpłatne przekazanie jest wyłączone z opodatkowania VAT na podstawie art. 7 ust. 3 w zw. z art. 7 ust. 4 pkt 2 ustawy VAT. Zatem, nieodpłatne przekazanie upominków o jednostkowej cenie

nabycia do 20 zł kontrahentom, należy potraktować jako prezent o małej wartości. W związku z tym, spółka nie ma/nie będzie miała obowiązku odprowadzania VAT od przekazania tych upominków.

Natomiast pozostałe upominki, tj.: plecaki/torby na laptopy; koszulki typu t-shirt/polo; zestawy standard (...); zestawy VIP (...); przenośne pamięci typu pendrive; pióra; okulary przeciwsłoneczne; portfele; powerbanki; paski do spodni, krawaty nie są prezentami o małej wartości, o których mowa w art. 7 ust. 4 ustawy VAT, ani też próbkami, o których mowa w art. 7 ust. 7 ustawy VAT. Zatem, do nieodpłatnego przekazania tych towarów, nie znajdzie zastosowania wyłączenie, o którym mowa w art. 7 ust. 3 ustawy VAT.

W związku z przekazywaniem upominków kontrahentom, tj. plecaków/toreb na laptopy; koszulek typu t-shirt/polo; zestawów standard (...); zestawów VIP (...); przenośnych pamięci typu pendrive; piór; okularów przeciwsłonecznych; portfeli; powerbanków; pasków do spodni, krawatów, co do zasady spółka jest/będzie miała obowiązek opodatkowania VAT z tytułu dostawy towarów, zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 7 ust. 2 ustawy VAT.

W przypadku przekazania pracownikom upominków typu: plecaki, perfumy i inne kosmetyki, zegarki, sprzęt elektroniczny, kocyki, zabawki edukacyjne dla dzieci, opisanych we wniosku, korzyści uzyskiwane przez spółkę mają znaczenie drugorzędne wobec korzyści prywatnych uzyskiwanych przez pracowników. Nabyte ww. towary przez spółkę i następnie nieodpłatnie przekazane na rzecz pracowników nie mają zarówno ogólnego, jak i pośredniego związku z działalnością gospodarczą spółki, gdyż stanowią świadczenia wynikające z dobrej woli spółki. Służą one w głównej mierze zaspokojeniu osobistych/prywatnych potrzeb pracowników.

Tym samym, nie przysługuje/nie będzie przysługiwało spółce prawo do odliczenia podatku naliczonego z tytułu nabycia upominków na rzecz pracowników, gdyż nie jest spełniony warunek wynikający z art. 86 ust. 1 ustawy VAT. Skoro spółce w tym zakresie nie przysługuje/nie będzie przysługiwać prawo do odliczenia podatku naliczo-

nego z tytułu nabycia ww. upominków, tym samym należy wskazać, że przekazywanie przez spółkę upominków pracownikom, nie podlega/nie będzie podlegać opodatkowaniu VAT jako dostawa towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2 ustawy VAT.

Przekazywane pracownikom vouchery są/ będą bonami jednego przeznaczenia lub bonami różnego przeznaczenia. Jednakże, podmiotem wystawiającym voucher będą inne podmioty niż spółka. W związku z wydaniem przez spółkę voucherów dla pracowników, nie będzie wiązało się to z obowiązkiem ich przyjęcia jako wynagrodzenia lub części wynagrodzenia za dostawę towarów lub świadczenia usług. Spółka dokonuje/będzie dokonywać zakupu voucherów we własnym imieniu i na własny rachunek. Upominki przekazywane pracownikom – będą miały wartość konsumpcyjną lub użytkową. Będą zaspokajały potrzeby osobiste pracowników.

Nabywane przez spółkę upominki nie służą działalności gospodarczej opodatkowanej VAT, zwolnionej od podatku czy niepodlegającej opodatkowaniu VAT, będą jedynie służyły jako prezenty przekazane pracownikom. Zatem nie przysługuje/nie będzie przysługiwało spółce prawo do odliczenia podatku naliczonego w związku z nabyciem tych voucherów. Powyższe jest zgodne z rozważaniami poczynionymi wcześniej przy okazji przekazania upominków w formie towarów. Należy przyjąć, że – analogicznie – przekazane upominki w formie voucherów są związane z zaspokojeniem celów osobistych obdarowanych, a nie z działalnością gospodarczą spółki. Zatem, nieodpłatne przekazanie vouchera, będącego bonem jednego przeznaczenia na rzecz pracowników nie będzie podlegało opodatkowaniu VAT.

Natomiast w trakcie nieodpłatnego przekazania pracownikom bonu różnego przeznaczenia stwierdzić należy, że wówczas mamy do czynienia z transferem bonów, o którym mowa w art. 2 pkt 45 ustawy VAT, a transfer ten zgodnie z art. 8b ust. 1 zdanie drugie ustawy VAT nie podlega opodatkowaniu VAT. Zatem skoro czynność ta nie podlega opodatkowaniu VAT, to również przy nabyciu tych voucherów spółka nie ma/nie będzie miała prawa do odliczenia podatku VAT. A zatem, przekazanie pracownikom upominków (w tym w formie voucherów)

nie stanowi/nie będzie stanowiło dostawy towarów, ani świadczenia usług podlegających opodatkowaniu VAT. Spółka nie ma/nie będzie miała zatem prawa do odliczenia podatku VAT, w oparciu o dyspozycję art. 86 ust. 1 ustawy VAT, z faktur dokumentujących zakup upominków dla pracowników. Przekazanie zestawów powitalnych nowo zatrudnionym pracownikom związane jest pośrednio, z czynnościami opodatkowanymi, w sposób wystarczający do uznania, że przysługuje/będzie przysługiwało spółce prawo do odliczenia podatku VAT w związku z wydatkami poniesionymi na zestawy powitalne dla nowo zatrudnionych pracowników. W konsekwencji, przysługuje/będzie przysługiwało spółce prawo do odliczenia VAT naliczonego z faktur dokumentujących zakup materiałów wchodzących w skład zestawów powitalnych, które następnie spółka przekazuje nowo zatrudnionym pracownikom.

Cena jednostkowa nabycia upominku (bez podatku) w postaci x i torby ozdobnej (każdego towaru odrębnie) - określona

w momencie nieodpłatnego przekazania kontrahentowi – nie przekracza 20 zł, a ich przekazanie następuje na cele związane z działalnością gospodarczą spółki – przekazanie upominków dla kontrahentów ma związek z działalnością gospodarczą, m.in. wpływa na reklamę i promocję działalności gospodarczej spółki oraz zacieśnia relacje biznesowe.

Zatem, nieodpłatne przekazanie na rzecz kontrahentów x i ozdobnej torby nie stanowi/nie będzie stanowiło czynności, którą można uznać za odpłatną dostawę towarów, na podstawie art. 7 ust. 1 w zw. z art. 7 ust. 2 ustawy VAT. W konsekwencji, z tytułu tej czynności nie wystąpi podatek należny. Podsumowując, w związku z przekazaniem upominku dla kontrahenta w postaci x zapakowanej w torbę ozdobną, którego jednostkowa cena nabycia nie przekracza 20 zł netto – ich nieodpłatne przekazanie kontrahentowi w postaci upominku nie podlega/nie będzie podlegało opodatkowaniu VAT, zgodnie z art. 7 ust. 3 i art. 7 ust. 4 pkt 2 ustawy VAT.

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

SZYMON RAUT
tel. +48 503 074 047
szymon.raut@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39
e-mail: biuro.katowice@ptpodatki.pl

LUBLIN

ul. Spokojna 2, 20-074 Lublin
tel. 519 407 698
e-mail: biuro.lublin@ptpodatki.pl

WROCŁAW

ul. Wierzbowa 30, 50-056 Wrocław
tel. 519 075 056
e-mail: biuro.wroclaw@ptpodatki.pl